

Review

Moral intelligence in nurses and factors: A Review Article

Yasaman Shirmohammadi¹, Fereshteh Araghian Mojarad², Tahereh Yaghoubi^{3*}

1. Student Research Committee of Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.

2. Addiction Institute Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran.

*.Corresponding Author: E-mail: tyaghubi@gmail.com

(Received 3 September 2020; Accepted 22 January 2023)

Abstract

Moral intelligence is one of the dimensions of intelligence that can provide a framework for the proper functioning of human beings and is considered as a predictor of behavior. The purpose of this study is to investigate moral intelligence in nurses and the factors affecting it. This study was a narrative review. In the present study, to select studies, Persian language databases such as Magiran, SID, Barakat Knowledge Network System Scholar Google were searched with the keywords intelligence, nurse, ethics, professional. Criteria for the study included: a review of Persian articles in the period 2010-2020, which examined the moral intelligence of nurses. Exclusion criteria included non-Persian language articles, unrelated to the purpose of the research and lack of access to the full version of the article. Review articles were also excluded from the study. The search result was 150 articles using the keywords mentioned above. Finally, 11 articles appropriate to the research question were included in the study.

The findings showed that there is a significant relationship between moral intelligence and patient satisfaction with nursing care, resilience, anger, attitude towards patient education and quality of work life of nurses.

According to the findings of the study, spending time and money in order to increase moral intelligence in nurses is necessary. It is recommended for nurses to hold appropriate training programs on the subject of ethics in the form of in-service courses.

Keywords: Moral Intelligence, Nursing, Ethics.

ClinExc 2023;12(35-42) (Persian).

هوش اخلاقی در پرستاران و عوامل موثر بر آن: مقاله مروری

یاسمن شیرمحمدی^۱، فرشته عراقیان مجرد^۲، طاهره یعقوبی^{۳*}

چکیده

هوش اخلاقی یکی از ابعاد هوش است که می تواند چهارچوبی را برای عملکرد صحیح انسان ها فراهم آورد و به عنوان یک عامل پیش بینی کننده رفتار محسوب می شود. هدف از مطالعه بررسی هوش اخلاقی در پرستاران و عوامل موثر بر آن می باشد.

این مطالعه به صورت مرور روایتی انجام شد. در مطالعه حاضر، برای انتخاب مطالعات، در پایگاه های اطلاعاتی فارسی زبان مانند Magiran، SID، Barakat Knowledge Network System، Google Scholar با کلیدواژه های هوش، پرستار، اخلاق حرفه ای جستجو شد. معیارهای ورود مطالعه شامل: بررسی مقالات فارسی در محدوده سال های ۱۳۹۰-۱۳۹۹، مرتبط با هوش اخلاقی در پرستاران بوده است. معیارهای خروج مطالعه شامل مقالات غیرفارسی زبان، غیرمرتبط با هدف پژوهش و عدم دسترسی به نسخه کامل مقاله مورد نظر بود. مقالات مروری نیز از مطالعه خارج شدند. حاصل جستجو با استفاده از کلیدواژه های بیان شده در بالا ۱۵۰ مقاله بود. در نهایت ۱۱ مقاله متناسب با سوال پژوهش وارد مطالعه شدند.

یافته ها نشان داد بین هوش اخلاقی با رضایت بیمار از مراقبت پرستاری، تاب آوری، خشم، نگرش نسبت به آموزش بیمار و کیفیت زندگی کاری پرستاران ارتباط معنادار وجود دارد.

با توجه به یافته های مطالعه، صرف هزینه و زمان در راستای افزایش هوش اخلاقی در پرستاران، ضروری می باشد. پیشنهاد می گردد برای پرستاران، برنامه های آموزشی مناسب با موضوع اخلاق در قالب دوره های ضمن خدمت برگزار شود.

واژه های کلیدی: تجاری سازی، مراکز رشد، مراکز رشد دانشگاهی، تجاری سازی پژوهش، پژوهش دانشگاهی.

۱. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی نسیمیه دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.

۳. مرکز تحقیقات اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران.

* نویسنده مسئول: مرکز تحقیقات اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۱۳ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۱/۵/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۲

مقدمه

بیمارستان سازمانی با نیروی متخصص با گرایش‌های متفاوت می‌باشد، که در زمینه‌های مختلف درمان بیماران مشارکت دارند. پرستاران نسبت به سایر کارکنان دارای بیشترین تعداد در بیمارستان می‌باشند (۱). از آنجایی که پرستاران همواره با تصمیم‌گیری‌های اخلاقی متعددی در طول مراقبت و درمان بیماران مواجه هستند و در مقایسه با سایر کارکنان بهداشت و درمان در محیط کار خود بیشتر مستعد رویارویی با موضوعات اخلاقی هستند (۲). هوش اخلاقی به عنوان زمینه ساز عملکرد صحیح انسان، یکی از ابعاد هوش است و می‌تواند رفتار را پیش‌بینی کند (۳). مفهوم هوش اخلاقی اولین بار توسط بورا مطرح گردید. در تعریف بورا هوش اخلاقی یعنی توانایی درک صحیح از غلط، داشتن اعتقادات محکم اخلاقی و عمل به آن است (۴-۵). هوش اخلاقی نقش سازنده‌ای در بهبود وضعیت شغلی و روانشناختی پرستاران دارد. پرستاری که از هوش اخلاقی بالا برخوردار باشد، توان تشخیص درد و رنج دیگران، مهارت‌های رحمی و وسوسه در خود، گوش دادن بی طرفانه، پذیرفتن تفاوت‌ها و پی‌بردن به ارزش‌های گوناگون انسانی، پذیرفتن گزینه‌های غیر اخلاقی، مبارزه با بی‌عدالتی، درک دیگران و رفتار محترمانه با آنها را دارند (۶).

در زمینه‌ی هوش اخلاقی و اثرات آن مطالعات متفاوتی صورت گرفته است. سطح مطلوب هوش اخلاقی در پرستاران نشانگر اهمیت کسب ارزش‌های اخلاقی نزد آنها و به طور غیرمستقیم نمودی از عملکرد اخلاقی پرستاران در محیط‌های بالینی است (۷). مطالعه صادقی و همکاران با عناوین ارتباط هوش اخلاقی پرستاران با رضایت بیماران از مراقبت‌های پرستاری نشان داد بین هوش اخلاقی پرستاران و رضایت بیماران رابطه مثبت و

معناداری وجود دارد (۸). نتایج مطالعه محمدی و همکاران با عنوان ارتباط هوش اخلاقی با کیفیت زندگی کاری پرستاران نشان داد بین هوش اخلاقی با کیفیت زندگی کاری خانگی و کیفیت دنیای کاری ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد (۴). مطالعه‌ای مروری در سال ۱۳۹۴ توسط یوسفی با عنوان هوش اخلاقی و جایگاه این مفهوم در حرفه پرستاری انجام شد که نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد شناسایی هوش اخلاقی یک تحول و نیاز اساسی در پرستاری محسوب می‌شود. زیرا تبدیل به یک پرستار خوب شدن تنها وابسته به دانش نظری و مهارت‌های بالینی نیست بلکه رشد تجارب اخلاقی در به کارگیری این دانش و مسئولیت‌پذیری اخلاقی لازم و ضروری است. رعایت معیار اخلاقی در عملکرد پرستاران از سایر موارد مراقبت حساس‌تر و مهم‌تر است. زیرا می‌توان رفتار اخلاقی توأم با مسئولیت پرستاران را عامل مؤثری در بهبود و بازگشت سلامت مددجویان و بیماران دانست (۹). با توجه به اهمیت هوش اخلاقی به عنوان یکی از عوامل مؤثر در موفقیت عملکرد پرستاران، این مطالعه با هدف بررسی هوش اخلاقی و عوامل مؤثر بر آن انجام شده است.

روش کار

این مطالعه به صورت مرور روایتی انجام شد. در مطالعه حاضر، برای انتخاب مطالعات، در پایگاه‌های اطلاعاتی فارسی زبان با کلیدواژه‌های؛ هوش، پرستار، اخلاق حرفه‌ای جستجو شد، همچنین جستجوی پیشرفته در گوگل اسکولار به فارسی انجام شد. جهت افزایش روایی یافته‌های مطالعه و کنترل سوگیری در ورود داده‌ها فرایند جستجو، انتخاب مطالعات و تصمیم‌گیری در مورد وارد یا ساختن مطالعه و ارزیابی متن کامل مقالات توسط دو ارزیاب مستقل انجام شد. این فرایند

مراقبت پرستاری، تاب‌آوری، خشم، نگرش نسبت به آموزش بیمار و کیفیت زندگی کاری با هوش اخلاقی در پرستاران نیز ارتباط معنادار یافت شد (۴-۱۳). متن کامل مقالات، اهداف، ابزار مورد استفاده، متغیرهای مورد بررسی، اطلاعات استخراج‌شده از هر مطالعه در قالب جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

بحث

این مطالعه با هدف بررسی هوش اخلاقی و عوامل موثر بر آن انجام شده است. نتایج این بررسی نشان داد بین هوش اخلاقی و متغیرهای دموگرافیک رابطه معنادار مشخصی وجود ندارد برخی مطالعات حاکی از ارتباط متغیرهای دموگرافیک با هوش اخلاقی و برخی نیز عدم ارتباط را نشان می‌دهد. با توجه به اینکه هوش اخلاقی تحت تأثیر متغیرهای متعددی قرار دارد، همچنین عوامل ارثی، روانشناختی و اجتماعی زیادی در بروز و تشدید آن نقش دارند و همین امر باعث شده در زمینه ارتباط خصوصیات دموگرافیک با هوش اخلاقی تفاوت‌هایی در مطالعات مشاهده شود.

در مطالعه بدری‌زاده و همکاران و مطالعه سعید و همکاران بین سن و هوش اخلاقی رابطه معنی‌داری وجود نداشت (۱۴، ۱۷). رابطه هوش اخلاقی و سن در بین پرستاران بیمارستان غیرنظامی منفی و معنی‌دار بوده در حالی که این رابطه در پرستاران نظامی بی‌معنی بود (۱۵)، رابطه هوش اخلاقی و سن (دامنه سنی ۲۳-۴۷ سال) در مطالعه روشن‌زاده و همکاران مثبت و معنادار بود (۳). در زمینه وجود ارتباط سن با هوش اخلاقی طبق نظر بوربا و لیک‌کیل، به نظر می‌رسد با گذشت زمان و پیشرفت افراد در تحصیلات، هوش اخلاقی آنها نیز افزایش پیدا می‌کند (۱۸-۱۹).

توسط فرد سوم نظارت گردید. معیارهای ورود مطالعه شامل: بررسی مقالات فارسی در محدوده سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۹۹، که به بررسی هوش اخلاقی در پرستاران پرداخته باشد، بوده است. معیارهای خروج مطالعه شامل؛ مقالات غیرفارسی زبان، غیرمرتبط با هدف پژوهش و عدم دسترسی به نسخه کامل مقاله مورد نظر بود. مقالات مروری نیز از مطالعه خارج شدند. حاصل جستجو با استفاده از کلیدواژه‌های بیان شده در بالا ۱۵۰ مقاله بود. مقالات بر اساس معیارهای ورود به مطالعه مورد ارزیابی قرار گرفتند. انتخاب مقالات بدین صورت که وارد دو مرحله غربالگری شدند. در مرحله اول عناوین و چکیده مقالات بررسی و مقالات تکراری، فاقد متن کامل، غیرمرتبط با هدف پژوهش و مقالات خارج از بازه زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ حذف شدند. سپس تعداد (N=20) مقاله انتخاب و به مرحله دوم غربالگری وارد شدند. در این مرحله پس از بررسی متن کامل مقالات، ۹ مقاله به علت نداشتن اطلاعات مورد نیاز پژوهش حذف گردید. در نهایت ۱۱ مقاله متناسب با سوال پژوهش وارد مطالعه شدند.

یافته‌ها

یافته‌های مطالعه نشان داد در تمام مطالعات بررسی شده اغلب پرستاران هوش اخلاقی مطلوب داشته‌اند. دامنه میانگین هوش اخلاقی در پرستاران مطالعات مختلف متفاوتی در زمینه ارتباط متغیرهای دموگرافیک با هوش اخلاقی بدست آمد. در تعدادی از مطالعات، متغیرهای دموگرافیک با هوش اخلاقی ارتباط معنادار داشته‌اند (۳)، (۱۰-۱۲). در برخی از مطالعات دیگر ارتباط معنی‌داری بین هوش اخلاقی با متغیرهای دموگرافیک یافت نشد (۳). همچنین در تعدادی از مطالعات بین رضایت بیمار از

در مطالعه روشن‌زاده و امینی و بدری‌زاده بین هوش-اخلاقی و جنسیت رابطه معناداری وجود نداشت (۳، ۱۲، ۱۷). در دو مطالعه دیگر هوش‌اخلاقی به طور معنی‌دار در مردان بیشتر بوده است، می‌توان تفاوت در ویژگی‌های شخصیت زن و مرد را در این امر موثر دانست. در زنان به علت ایفای نقش‌های متعدد (همسر، مادر و نقش حرفه‌ای) هوش‌اخلاقی نسبت به مردان کمتر بوده است (۱۱-۱۲). در زمینه ارتباط هوش‌اخلاقی و جنسیت می‌توان گفت که هوش‌اخلاقی، اکتسابی است و می‌تواند توسط هر دو جنس کسب شود. بنابراین شاید بتوان گفت که ابعاد هوش‌اخلاقی بیشتر تحت تأثیر ویژگی‌های شخصیتی می‌باشد. این ارتباط در دو مطالعه مجزا سعید و همکاران به صورت مثبت و معنادار بود و سطح هوش‌اخلاقی در پرستاران با مدارک تحصیلی بالاتر بیشتر بود، افزایش سطح تحصیلات در ارتقای هوش‌اخلاقی تأثیر مثبت داشت (۱۱، ۱۴). در مطالعات بدری‌زاده، امینی و روشن‌زاده نیز ارتباط بدون معنا بود (۳، ۱۲، ۱۷). این اختلافات در نتایج به علت تفاوت جامعه پژوهش می‌باشد و نیاز است تحقیقات هدفمند بیشتری در این زمینه صورت گیرد.

در مطالعه دیگری از سعید و همکاران رابطه هوش‌اخلاقی با تحصیلات در بین پرستاران بیمارستان نظامی بدون معنا اما در بین پرستاران غیرنظامی منفی و معنی‌دار بوده بدین ترتیب که پرستاران با سابقه کمتر، هوش‌اخلاقی بیشتری داشته‌اند این تفاوت شاید به این علت باشد که در بیمارستان‌های غیرنظامی برنامه جذب نیرو محدود نمی‌باشد و تعداد کارکنان کم‌تجربه و جوان بیشتر است (۱۶). در مطالعه روشن‌زاده این رابطه مثبت و معنی‌دار بود. در این مورد می‌توان به این نکته اشاره کرد با افزایش سابقه کار، افراد به میزان بیشتر در مواجهه با چالش‌ها و مسائل اخلاقی قرار می‌گیرند و

لازم است عملکرد صحیح و غلط را تشخیص می‌دهند و این امر در تقویت هوش‌اخلاقی آنان تأثیر دارد (۳). لذا بهتر است فرصت‌های آموزشی برای پرستاران ایجاد شود. ارتباط مثبت و معنادار هوش‌اخلاقی با رضایت بیمار از مراقبت پرستاری که در مطالعه‌ای به آن اشاره شده است (۱۳). در صورت بالا بودن هوش‌اخلاقی پرستاران حس رضایت در بیماران بیشتر شده و این امر می‌تواند تداوم بیمارستان را تضمین کند. مطالعه Updegraff در زمینه هوش‌اخلاقی پرستاران نشان داد که پابندی پرستاران و سایر کارکنان مراکز بهداشتی و درمانی به اخلاقیات باعث بهتر شدن خدمات (آموزشی و درمان) آنها به بیماران و سایر مراجع کنندگان می‌شود (۲۰).

نتایج مطالعه دیگر نشان داد هوش‌اخلاقی با مولفه‌های کیفیت زندگی کاری-خانگی، کیفیت زمینه کاری و کیفیت دنیای کاری از کیفیت زندگی کاری ارتباط مثبت و معنی‌دار ذکر شد (۴). سطح مطلوب هوش‌اخلاقی می‌تواند منجر به ایفای مؤثر نقش توسط پرستاران در بیمارستان گردد. در عین حال می‌توان از طریق رهیافت‌هایی نظیر تشویق رفتار مبتنی بر اخلاق، وضعیت موجود را ارتقاء داد. بنابراین با توجه به اهمیت موضوع تلاش برای پرورش هوش‌اخلاقی در پرستاران صورت گیرد.

طبق مطالعه دیگری مولفه‌های هوش‌اخلاقی با نگرش پرستاران نسبت به آموزش به بیمار ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد. بنابراین هوش‌اخلاقی حتی می‌تواند در پروسه آموزش به بیمار نیز موثر واقع شود. نتایج این مطالعه نشان داد هوش‌اخلاقی و هوش اجتماعی بالای پرستار، وی را در شناسایی نیازهای آموزشی و درمانی بیماران توانمند می‌سازد (۱۰). بنابراین، برای افزایش عملکرد آموزشی پرستاران لازم است هوش

مناسب رشد هوش اخلاقی در پرستاران را فراهم سازند. پیشنهاد می‌شود برنامه‌های آموزشی مناسب با موضوع اخلاق در قالب دوره‌های ضمن خدمت برگزار شود. همچنین نیاز به انجام تحقیقات بیشتر کیفی و کمی در این مقوله احساس می‌شود.

اخلاقی و اجتماعی آنان از طریق آموزش گروهی تقویت شود. خشم از دیگر متغیرهایی بوده که در مطالعه‌ای به آن پرداخته شده است. بروز خشم در محیط حرفه‌ای می‌تواند مخرب باشد نتایج مطالعه حاضر حاکی از ارتباط منفی و معنادار هوش اخلاقی و خشم پرستاران بوده است (۱۱). در نتیجه تقویت هوش اخلاقی در دوران تحصیل و البته در دوران اشتغال در حالی که بتواند موجب کنترل پرستاران بر خشم خود شود بسیار با ارزش می‌باشد. در یکی دیگر از مطالعات ارتباط میان تاب‌آوری و هوش اخلاقی پرستاران ارزیابی شده. این مطالعه نشان داده که هوش اخلاقی با تاب‌آوری ارتباط مثبت معنادار و پیش‌بینی کننده‌ای وجود دارد ($p < 0.001$). پرستاران با هوش اخلاقی بالاتر تاب‌آوری بیشتری داشته یعنی در تطابق موفق با موقعیت‌های تهدید کننده و تنش-زا بهتر عمل می‌کنند (۱۷). پرستاران به دلیل موقعیت خاص شغلی خود با استرس‌های خاصی مواجه می‌شوند که می‌تواند سلامت جسمی و روانی آنها را به خطر بیندازد. بنابراین برای حفظ بهداشت روانی، بهبود عملکرد کارکنان و ارائه خدمات مناسب‌تر به بیماران، شناسایی عوامل موثر بر پرستاری، نظیر هوش اخلاقی، ارزش‌های حرفه‌ای و تاب‌آوری روانی، ضروری به نظر می‌رسد.

نتیجه‌گیری

یافته‌های مطالعه دلالت دارد که بین هوش اخلاقی با برخی متغیرها نظیر رضایت بیمار از مراقبت پرستاری، تاب‌آوری، خشم، نگرش نسبت به آموزش بیمار و کیفیت زندگی کاری ارتباط معنادار وجود دارد. بنابراین تلاش در جهت افزایش هوش اخلاقی در پرستاران ضروری و حیاتی می‌باشد، لذا بهتر است مدیران پرستاری با تاکید بر آموزش‌های گروهی، بستر

جدول شماره ۱: خلاصه یافته های مقالات

عنوان	نویسنده مسئول	نوع مطالعه	تعداد نمونه	مکان	ابزار	میانگین هوش اخلاقی نمونه ها	یافته ها
ابعاد هوش اخلاقی در حرفه پرستاری یک مطالعه توصیفی مقطعی در شرق ایران (۱۳۹۲) (۳)	مصطفی روشن زاده	توصیفی - مقطعی	۴۰۰	خراسان جنوبی	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل	میانگین ۰/۳۳۹ هوش اخلاقی بالاتر از حد متوسط	بین هوش اخلاقی و متغیرهای سن و سابقه کار رابطه مثبت و معنادار وجود دارد.
بررسی ارتباط بین هوش اخلاقی و ویژگی های جمعیت شناختی پرستاران بخش مراقبت های ویژه (۱۳۹۲) (۱۲)	یاسر سعید	مقطعی	۲۶۷	تهران	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل	هوش اخلاقی ۶۲/۹ درصد نمونه ها متوسط گزارش شد.	بین هوش اخلاقی پرستاران با متغیرهای جنسیت، سطح تحصیلات و میزان ساعات اضافه کاری ارتباط معنی دار وجود دارد. بین هوش اخلاقی پرستاران با متغیرهای سن، سابقه کار و وضعیت تاهل ارتباط معنی دار وجود ندارد.
ارتباط هوش اخلاقی با کیفیت کاری پرستاران (۱۳۹۳) (۴)	امیر عزیزی	مقطعی از نوع توصیفی - همبستگی	۱۸۶	تبریز	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۸۹-۸۰ نشانه هوش اخلاقی خیلی خوب	۸۱/۵	بین هوش اخلاقی با کیفیت زندگی کاری خانگی، کیفیت زمینه کاری و کیفیت دنیای کاری ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد. بین هوش اخلاقی با کیفیت برنامه کاری رابطه معنادار مشاهده نشد.
ارتباط هوش اخلاقی پرستاران با رضایت بیماران از مراقبت های پرستاری (۱۳۹۳) (۸)	امیر صادقی	توصیفی - همبستگی	۱۶۳	همدان	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۷۹-۷۰ نشانه هوش اخلاقی خوب	۷۶/۶۸	میانگین هوش اخلاقی پرستاران، حاکی از خوب بودن سطح هوش اخلاقی آنها بود. میانگین رضایتمندی بیماران از مراقبت پرستاری نشان دهنده رضایت متوسط بیماران بود. بین هوش اخلاقی پرستاران و رضایت بیماران رابطه مثبت و معناداری وجود داشت. براساس نتایج آزمون رگرسیون، از ابعاد هوش اخلاقی، درست کاری و مسوولیت پذیری پراکندگی رضایت بیماران از مراقبت پرستاری را تبیین نمودند.
بررسی ارتباط هوش اخلاقی و اجتماعی با نگرش پرستاران نسبت به آموزش میانگین هوش اخلاقی = ۸۷/۷۹	مظفر غفاری	توصیفی از نوع همبستگی	۲۰۰	آذربایجان غربی	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۸۹-۸۰ نشانه هوش اخلاقی خیلی خوب	مجموع میانگین های مولفه های هوش اخلاقی = ۸۷/۷۹	بین نگرش پرستاران نسبت به آموزش بیماران با متغیر هوش اجتماعی، خرده مقیاس درست کاری هوش اخلاقی، خرده مقیاس بخشش هوش اخلاقی خرده مقیاس مسوولیت پذیری هوش اخلاقی و خرده مقیاس دلسوزی هوش اخلاقی رابطه مثبت و معنی دار به دست آمد. نتایج ضریب همبستگی چندمتغیری به روش Enter نشان داد که متغیر هوش اجتماعی و خرده مقیاس های هوش اخلاقی در تبیین نگرش پرستاران نسبت به آموزش بیماران سهمیم بودند.
مقایسه وضعیت هوش اخلاقی پرستاران در بیمارستان های نظامی و غیرنظامی (۱۳۹۳) (۱۶)	یاسر سعید	توصیفی - مقایسه ای	۱۴۹ نظامی، ۱۶۶ غیر نظامی	تهران و کرمان	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۷۹-۶۰ نشانه هوش اخلاقی خوب	نظامی ۷۳/۵۴، غیرنظامی ۶۵/۷۳	هوش اخلاقی بیشتر پرستاران در سطح متوسط بوده و بین سطح هوش اخلاقی پرستاران نظامی و غیرنظامی تفاوت معنادار بود.
بررسی هوش اخلاقی پرستاران بیمارستان های شهر کاشان (۱۳۹۴) (۱۲)	محمد امینی	توصیفی - مقطعی	۱۹۶	کاشان	پرسشنامه ۴۰ گویه ای محقق ساخت میانگین بیشتر از ۳ نشانه هوش اخلاقی مطلوب	میانگین ۳/۳۸	بین هوش اخلاقی پرستاران با متغیرهای جنسیت، میزان تحصیلات، سابقه خدمت و وضعیت استخدامی ارتباط معنادار وجود ندارد.
ارتباط هوش اخلاقی و خشم در پرستاران بخش های اورژانس (۱۳۹۶) (۱۱)	خلیل علی محمدزاده	توصیفی همبستگی	۲۶۱	کاشان	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۷۹-۷۰ نشانه هوش اخلاقی خوب	۷۳/۰۶	بین هوش اخلاقی و خشم شرکت کنندگان در مطالعه، رابطه منفی معنی داری وجود داشت
هوش اخلاقی پرستاران یک بیمارستان منتخب نظامی (۱۳۹۷) (۱۶)	بتول نحریر	توصیفی - تحلیلی	۱۲۰	تهران	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۷۹-۷۰ نشانه هوش اخلاقی خوب	۷۵/۲۵	میانگین هوش اخلاقی در بخش های عمومی ۷۳/۲۶ و در بخش ویژه ۷۷/۲۵ بود. در بین معیارهای هوش اخلاقی معیار درست کاری (۷۹/۶۲) بالاترین میانگین را داشت.
نقش هوش اخلاقی و ارزش حرفه ای در پیش بینی تاب آوری پرستاران (۱۳۹۷) (۱۷)	افسانه بدری زاده	توصیفی - تحلیلی (از نوع همبستگی)	۱۵۰	لرستان	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل حداقل نمره ۴۰ حداکثر نمره ۲۰۰	۱۶۱/۵۹	بین هوش اخلاقی، ارزش حرفه ای و تاب آوری ارتباط معناداری وجود دارد و متغیرهای پیش بینی، قادرند تغییرات تاب آوری پرستاران را پیش بینی کنند.
ارتباط بین حساسیت اخلاقی و هوش اخلاقی در پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه (۱۳۹۸) (۱۳)	نوشین موسی زاده	مقطعی از نوع همبستگی	۱۱۲	امل	پرسشنامه هوش اخلاقی لنینک کابل امتیاز ۸۹-۸۰ نشانه هوش اخلاقی خیلی خوب	۸۰/۲۰	بین هوش اخلاقی و حساسیت اخلاقی رابطه معناداری وجود ندارد. بین هوش اخلاقی و یکی از مولفه های حساسیت اخلاقی (آگاهی از ارتباط با بیمار) ارتباط مثبت و معنادار وجود دارد.

References

- Nouhi Bezanjani K, Manzari Tavakoli H, Salajeghe S, Sheikhi A. Development and Psychometric Evaluation of Nurses Moral Intelligence Scale in Kerman University of Medical Sciences Hospitals. *JHPM*. 2019; 8 (5) :9-17.
- Ranjbar H, Joolae S, Vedadhir A, Abbaszadeh A, Bernstein C. Becoming a nurse as a moral journey: A constructivist grounded theory. *Nurs Ethics*. 2017;24(5):583-597.
- Mohammadi S, Nakhaei N, Borhani F, Roshanzadeh M. Moral intelligence in nursing: a cross-sectional study in East of Iran. *ijme*. 2013;6(5):57-66.
- Mohamadi J, Ghazanfari F, Azizi A. Relationship between Moral Intelligence and Nurses' Quality of Work Life *IJN*. 2014;27(90-91):54-64.
- Borba M. The step by step plan to building moral intelligence, nurturing kid's hearts and souls. San Francisco: National Educator Awards, National Council of Self Steam. 2005.
- Sadri Damirchi S, Mohammadi N, Rahimi Zarj Abad N. Prediction of Mental Health based on Moral Intelligence and Cognitive Flexibility in Nursing Students. *J Med Ethics*. 2018; 12(43): 1-10.
- Khosravani M, Khosravani M, Rafiei F, Mohsenpour M. Moral intelligence and its dimensions in nurses working in hospitals in Arak city. *Med Ethics J*. 2017;11(41):37-44.
- Sadeghi A, Adeli Z, Shamsaei F, Moghim Beigi A. Relationship between nurses' moral intelligence and patient' satisfaction from nursing care. *Quarterly Journal of Nursing Management* 2015;4(3):65-76.
- Yousefi P, Heshmati H. Moral Intelligence and Its Position in Nursing Profession. *Journal of Development Strategies in Medical Education*. 2016;2(2):65-73.
- Hajlo N, Ghaffari M, Movaghar M. Investigating the relationship between moral and social intelligence, and nurses' attitude to patient education. *ijme*. 2015;8(1):67-79.
- Asgari Tarazoj AK, Mohammadzadeh A, Hejazi S. Relationship between Moral Intelligence and Anger among Nurses in Emergency Units of Hospitals Affiliated to Kashan University of Medical Sciences. *Journal of Health and Care*. 2018;19(4):262-271.
- Amini M, Rahimi H, Godali H, Montazer M. A study the Status of Moral Intelligence in Nurses across Kashan Hospitals in 2015. *J Educ Ethics Nurs*. 2015;4(1):59-66.
- Dehghani M, ousazadeh N, Hakimi H, Hajihosseini F, Faghiih M, Mohseni R. Relationship between Moral Sensitivity and Moral Intelligence in Nurses Working in Intensive Care Units. *J Mazandaran Univ Med Sci*. 2020;30(184):148-153.
- Saied Y, Afaghi E, tabanejad Z, najafloo M. The Relationship between Moral Intelligence and Demographic Characteristics of Nurses in the Intensive Care Units *MCS*. 2018; 4(4): 281-287.
- Gorzin H, Nehrir B, Moradian ST, Spandi M. Nurses' Moral Intelligence in a Selected Military Hospital. A Descriptive-Analytical Study. *jccnursing*. 2019;12(2):28-34.
- Nehrir B, Saeid Y, Ebadi A, Najafloo M, Khoshab H, Mahmoodi H, et al .A comparison of the moral intelligence of nurses in civilian and military hospitals. *IJME*. 2015;7(6):59-68.
- Ansari Shahidi M, Tat M, Badrizadeh A, Maleki S. The role of ethical intelligence and professional value in predicting nurses' resilience *yafte*. 2018;20(3):48-58.
- Rattenborg K. Building Moral Intelligence: The Seven Essential Virtues that Teach Kids to Do the Right Thing, by Michelle Borba. *J Feminist Fam Ther* 2003;15(1):100-101.
- Lennick D, Kiel F. *Moral intelligence: Enhancing business performance and leadership success in turbulent times*. Pearson Prentice Hall. 2011.
- Updegraff S. Counteracting the High Cost of Low Morale in the Health Care Sector. *The Health Care Manager*. 2013;32(3):287-289.